

DE KRACHTMETING

Zijn wegen zijn ondoorgrondelijk, nietwaar? Wonderbare Here! Hoe lieflijk is het om Hem te vertrouwen. Ik ben er gewoon zeker van dat u een geweldige tijd hebt gehad vanavond. En toen ik net de deur daar opendeed, een paar ogenblikken geleden, en zuster Gertie dat oude lied hoorde zingen: *Blijf vasthouden, nog één uur* bracht het herinneringen terug aan mijn kleine gemeente toen het, vlak voordat ik vertrok, de andere keer, om naar de velden van het zendingswerk te gaan. Ik kijk nu naar een “Zoek God Eerst” hier vooraan op deze oude balk; ik herinner me dat Sammy Davidson dat daarop schilderde, ongeveer vijfentwintig jaar geleden; aan de andere kant geloof ik dat er staat: “Waar Zult U De Eeuwigheid Doorbrengen? Denk Na!” En *hierzo* was een—een “Vrouw Bij De Bron,” en “Daniël In De Leeuwenkuil.” O tjonge! Vele dingen zijn er sindsdien gebeurd.

² Net om ongeveer vijf uur vanmiddag kreeg ik een dringende telefoonoproep die zo'n dertig, veertig mijl ver vanuit het platteland hier kwam over een stervende vrouw, en een erg dierbare vriend, Georgie Carter haar moeder. En ik wist dat er hier genoeg predikers waren om het te houden tot ik terugkwam. Edith is ook heel erg geweest. En terwijl we daar waren, kwam de Here God op het toneel, en zuster Carter is verre van stervend. Dus, dus, we zijn daar dankbaar voor.

³ En nu wordt het bijna tijd voor de avondmaalsdienst; ik denk dat het ongeveer twaalf uur is wanneer ze het zullen gaan doen. Welke tijd hebt u ervoor aangegeven? [Broeder Neville zegt: “Elk moment, beginnend vanaf nu elk moment tot even na half twaalf.”—Red.] Gewoon op elk moment dat we. . . Hoevelen zullen vanavond avondmaal nemen, laten we uw handen zien. Dat is, o, dat is wonderbaar. Goed, ik wil maar een paar woorden spreken. Misschien leg ik mijn horloge hier voor ongeveer tien minuten, vijftien, dan beginnen we met het avondmaal. Nu, hebt u Hem lief? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Amen. En ik weet dat u een geweldige tijd hebt gehad, nietwaar?

⁴ Wel, als hier niet broeder Thomas Kidd is, en zuster Kidd, helemaal vanuit Ohio. Ik geloof dat ze er boven zijn geweest. O, dat is fijn, ik hoop dat het op de band staat en ik het zal krijgen. Weet u, zij geven niet op. Ze zijn nog maar een paar dagen onder de honderd, maar—maar dat is wat mij moed laat houden, is om zulke mensen te zien. Denk het in, ik ben een oude man, en voordat ik geboren was, waren zij het Evangelie aan het prediken. En dan, hier ben ik, een oude man, en zij, als zij niet uit kunnen gaan om hun stem te laten klinken, nemen ze gewoon een bandrecorder en gaan van ziekenhuis naar ziekenhuis, van huis

naar huis, het Evangelie predikend. Dat is geweldig fijn. Amen. Ik ben zeker blij voor hen en voor al diegenen die uit hebben gekeken naar deze diensten hier.

⁵ Nu, onthoud, we zullen het nu aankondigen, zo de Here wil, zodra de kerk af is, wat ze beweren rond de tiende februari te zullen zijn, wel, we zullen, zo de Here wil, willen we minstens acht of tien dagen nemen of misschien twee weken over die *Zeven Zegels* van Openbaringen. En we zullen kaarten opsturen naar onze bezoekende mensen uit de omtrek, van thuis hier, en hen ruim van tevoren laten weten zodat als ze besluiten te komen, wel, dat we zeker blij zouden zijn om u hier te hebben. En misschien zal de Here ons nog een vertoning van Zijn aanwezigheid geven zoals Hij de laatste keer deed toen we door de *Zeven Gemeentetijdperken* heen waren gekomen.

⁶ Als u ooit voor iemand wilt bidden, wel, denk altijd aan mij, want ik ben iemand die het echt nodig heeft. Nu, ik schaam me een beetje voor mezelf om deze tien, vijftien minuten hier in beslag te nemen om een klein beetje wat te zeggen voordat we beginnen, maar laten we even een moment onze hoofden buigen.

⁷ Here Jezus, o, de strijd zal op een dag voorbij zijn, en er zullen geen zieken meer zijn om voor te bidden en er zullen geen zondaars meer zijn om zich te bekeren. Maar Vader, terwijl deze dag is wat hij is, laten we werken terwijl we licht hebben om in te werken, want het uur komt wanneer niemand kan werken. Nu, voor even een paar ogenblikken, Here, ik zou me slecht voelen als ik niet, ik dit jaar afsloot zonder nog een paar woorden te zeggen. Help mij, Vader, bid ik, dat ik iets zou mogen zeggen dat moed zou planten in het hart van Uw volk, dat we vanavond van hier kunnen gaan na het nemen van het avondmaal, en we beseffen dat er in het avondmaal kracht is. Israël nam eerst het avondmaal ginds in Egypte en wandelde veertig jaar zonder dat hun schoenen versleten of hun kleding versleten raakte. En uit twee miljoen mensen was er geen zwak persoon onder hen toen ze uit de woestijn kwamen. Here, laten we dat vanavond onthouden, als we dit grote uur naderen. In Jezus' Naam bidden wij. Amen.

⁸ Als ik zou spreken over de context die ik had opgeschreven waarover ik vanmiddag zou beginnen, zouden we hier om vijf uur in de morgen zijn. [Iemand zegt: "Dat zou in orde zijn."—Red.] Maar ik wil slechts een Woord lezen uit. . . ["Dat zou in orde zijn."] Dank u. Uit Efeziërs het 6e hoofdstuk, 12e vers, en even voor een paar ogenblikken nu, voor moed.

Want wij worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen overheden, tegen machten, tegen. . . heersers van. . . duisternis van deze wereld, tegen geestelijke boosheden in hoge plaatsen.

⁹ "Geestelijke boosheden in hoge plaatsen." En ik zou daar graag een kleine tien of vijftien minuten durende context, of

tekst liever uit willen halen; ik wil het noemen: *De Krachtmeting*. Een krachtmeting is een test van sterkte. En we, waar we de . . . kracht testen. Vroeger hadden we . . . De indiaan had vroeger een vuur, en ze zouden zoveel mannen aan *dit* eind van het touw zetten en zoveel aan *dit* eind en het—het touwtrekken, de krachtmeting, zou de verliezende partij over het vuur trekken. En nu, wij weten dat er vele dingen zijn, en we zouden dit voor een paar ogenblikken kunnen baseren op, over—over krachtmeting, maar ik wil gedurende deze ogenblikken vlug spreken over de grootste strijd die er is, dat is tussen de Gemeente en Satan. Die geweldige kracht van Satan. En we willen spreken over de geweldige kracht van God in Zijn Gemeente.

¹⁰ Nu, deze grote strijd is al vele jaren aan de gang. Het begon in de hemel, en Satan werd eruit geschopt naar de aarde en toen werd hij een vijand van Gods volk. En sindsdien heeft hij al zijn kracht en zijn strategie gebruikt om te proberen Gods volk over de vuren te trekken, of in zijn vuren.

¹¹ En wij weten Wie de meeste macht heeft: God. En God, toen Hij Zijn volk het beste gaf wat Hij kon om Satan mee te bestrijden, was het Zijn Woord. Nu, omdat het Woord God is, en wie is sterker dan God? Dus, het Woord is God, en het Woord wordt onze kracht. God in de Gemeente wordt haar kracht om Satan door zijn eigen vuren te trekken die hij gemaakt heeft. En de touwtrekkerij gaat door. Nu, Jezus zei, in Markus 16: “In Mijn Naam zullen zij duivels uitwerpen.”

¹² Nu, ik weet dat dat een oud gezegde is dat mensen, of er is een oud gezegde dat . . . en het is nog niet eens zo oud. Mensen geloven niet in demonen in deze dag. Maar wat je moet doen, naar mijn mening, is je vijand kennen. En—en je vijand kennen, en trainen voor de strijd die je gaat hebben als je hem ontmoet, want je gaat hem ontmoeten. En hem kennen, zijn . . . weten wat zijn sterkte is, en dan oefenen voor deze strijd wanneer je hem ontmoet. Want één ding is zeker, je gaat hem ontmoeten, en oefen dus voor de strijd.

¹³ Nu, oefenen voor een wedstrijd is net als een bokser. Zijn—zijn vijand die hij daar gaat ontmoeten in een wedstrijd, om te vechten, een echt goede vechter, kent en bestudeert gewoonlijk zijn tegenstander. Hij bestudeert zijn slagen, weet waar hij voor vecht, of hij naar voren leunt, achterover hangt, rechtshandig of linkshandig vecht. Hij bestudeert dit allemaal. En dan, als hij een goede, slimme vechter is, zal hij een bokspartner zoeken die precies zoals zijn tegenstander vecht, want hij zal al zijn slagen kennen als hij op die plaats komt.

¹⁴ En ik denk dat dat iets heel goed is voor Christenen om te doen. Jazeker. En nu, als je wilt beginnen met trainen, begin met Johannes 3:16, de Gouden Regel. Begin daarmee, en dat zal je op de vloer brengen. En train dan voor de—voor de knock-

out slagen, want je zult ze moeten gebruiken. Iedereen weet dat. Je moet trainen om je vijand te treffen. En altijd gebruikt God Zijn Woord. We moeten onthouden dat God Zijn Woord gebruikt om Zijn vijand te verslaan. Als God iets beters had kunnen bedenken of had kunnen geven aan Zijn volk om de vijand mee te verslaan, zou Hij het gedaan hebben. Dus zoals ik altijd heb gezegd: “Wanneer God een besluit neemt, is dat het beste dat er is. Hij hoeft nooit Zijn beslissingen te veranderen.” Dus het eerste besluit die God Zijn volk gaf in de hof van Eden, om de vijand te bestrijden, was Zijn Woord. Ze waren versterkt met Zijn Woord.

¹⁵ En nu gaat de vijand de . . . onze strategie met het Woord bestuderen. En nu, Satan heeft dat allemaal zo perfect bestudeerd totdat toen hij tot Eva kwam hij de—de beste strategie had die hij op haar kon gebruiken, en dat was om te redeneren met het Woord. Nu, u wilt nooit redeneren met Gods Woord. Geloof het gewoon. Probeer het niet uit te leggen. Probeer het niet uit te vogelen. Nu, je kunt God niet uitvogelen, dus God is het Woord en het is gewoon gemaakt om te geloven. En dat is onze kracht; neem het Woord gewoon aan. En iedereen weet dat een zaad in de juiste soort grond naar zijn aard zal voortbrengen. En wij nemen gewoon het Woord.

¹⁶ En nu, Eva begon stil te staan om te redeneren, toen hij . . . zij haalde het Woord voor hem aan, dat “God zei: ‘Gij zult daarvan niet eten, want ten dage dat gij daarvan eet’ te dien dage zullen wij sterven.”

¹⁷ En Satan was het nooit oneens met haar. Hij zei: “Zeker is dat juist.” Maar hij zei: “Zie je, je hebt wat nieuw licht nodig.” Iets een beetje anders dan wat God zei. “En als je het dan doet, zul je net wat slimmer zijn. Je ogen zullen geopend worden.”

Maar zij zei: “Wel, God zei dat wij zouden sterven.”

¹⁸ Hij zei: “O, zeker . . .” Ziet u, daar hebt u het, net zoveel: “Zeker zult u niet sterven.” Maar God zei van wel, en dat maakt het vast! En dat—dat verbrak toen die grote touwtrekkerij en trok het hele menselijke ras de dood in, omdat Eva luisterde naar een redenatie tegen Gods Woord. Nu, het is een schande dat zij het deed, maar het is al gebeurd. Maar nu worden we nog steeds versterkt, en die schakel werd weer goedge maakt in Christus Jezus. We weten dat. God gaf ons onze beste verdediging, gewoon om simpelweg Zijn Woord te vertrouwen.

¹⁹ Weet u, en velen zeggen vandaag dat er niet zoiets bestaat als de duivel. Ze geloven dat het gewoon simpelweg een gedachte is. Ze geloven dat. En er zijn mensen die geloven dat—dat—dat de Heilige Geest een goede gedachte is en dat de duivel een slechte gedachte is. Maar als u oplet, wanneer de Bijbel spreekt van de Heilige Geest, zei Hij: “Wanneer Hij de Heilige Geest is gekomen . . .” En “Hij” is een persoonlijk voornaamwoord. Ziet u? Dus Hij—Hij is een Persoon. En de duivel is een persoon. En

demonen zijn personen. Ja, ze zijn demonen, en ze—ze komen op vele manieren. Maar zij denken dat het een ouderwets idee is.

²⁰ Een man was tegen mij aan het argumenteren hier een paar weken geleden. Hij zei: “Weet u wat u doet? U zet die mensen hun gedachten er gewoon toe om aan iets te denken wanneer u hen die zaak vertelt. Het is gewoon een verandering van gedachte.”

²¹ Ik kwam precies datzelfde eens in India tegen, toen die heilige mannen, daar waar we geloof ik het grootste publiek hadden waar ik ooit tot sprak, in één staand publiek, van een half miljoen mensen, en ik ving het op door onderscheiding in de Geest. En zij zouden de Heilige Geest mensen zien roepen, en ze eruit roepen onder het gehoor en verschillende dingen vertellen, en hun gedachten opvangend. De Radja's en de heilige mannen, zij zeiden: “Hij leest hun gedachten.”

²² Dus enkele ogenblikken, ongeveer vijf of zes waren door de gebedsrijf gegaan, en een blinde man kwam erdoor. En hij was totaal blind, en zijn ogen waren zo wit als mijn overhemd. En ik zei: “Nu, hier is een blinde, ieder kan zien dat hij blind is.” En ik zei: “Als ik hem kon helpen zou ik het doen, maar de enige manier waarop ik het zou kunnen, zou zijn door een gave, om misschien iets te zeggen dat hij heeft gedaan; en dat zou de gedachte geven dat als God weet wat hij heeft gedaan, Hij zeker zou weten wat hij zal gaan doen.” Dus, ik zei: “Nu, naar hem kijkend,” zei ik, “nu, hij is een aanbidder van de zon. Hij is twintig jaar blind geweest.” En toen de tolk het zei, was dat juist. Ik zei: “Hij is een getrouwd man. Hij . . . zijn vrouw is nogal klein, en hij heeft twee zonen, één van ongeveer zeven, één van negen.” Dat was precies juist. Noemde hun namen, wat het was.

²³ Toen, in het gehoor, in de plaats waar de mensen waren, daar kwam die golf binnen: “Het is mentaal, het is iets zoals—als hun gedachten psychisch te lezen.”

²⁴ Toen dacht ik: “Here, als U mij gewoon zult helpen. Ik—ik heb Uw hulp nodig, Here. Deze mensen proberen dit te classificeren als telepathie. En dat is het niet, en U weet het, Here.” En ik zou hen echter het Schriftgedeelte geven waar Jezus zei dat Hij niets deed totdat de Vader het Hem toonde. En dan toen ik me omdraaide om weer naar de man te kijken, zag ik hem, daar net boven, in een visioen, met net zulke goede ogen als ik heb. Ik dacht: “Nu is het de tijd.”

²⁵ Ik zei: “Deze man is een aanbidder van de zon; nu, en hij is blind geworden.” En ik zei: “Nu, de . . . Daar zijn de Mohammedaanse priesters en daar zijn de priesters van de Sikhs, Jaïns en de verschillende soorten godsdienst, Boeddha. Nu, deze man wil zijn gezichtsvermogen ontvangen. Nu, u zou zeggen dat hij—hij de schepping aanbad in plaats van de Schepper. Dat geloof ik ook. Maar hier zitten we vanavond.” Ik zei: “En wij waren . . . vandaag werd ik vermaakt in de Jaïn's tempel waar

zeventien verschillende religies er waren om mij te interviewen en elk van hen tegen Christus, elk!" En ik zei: "Nu, en velen van u mannen waren daar. Nu, als Christus zo verkeerd is, dan, deze man wil in orde zijn, en zekerlijk zal de God van de schepping Die de wereld maakte, de Enige zijn Die hem zijn gezichtsvermogen kan geven. Dat is redelijk." En ik zei: "Nu, als wie ook van u mensen, de Mohammedaanse hier is de voornaamste godsdienst, als de Mohammedaanse priester hier zal komen en hem zijn gezichtsvermogen zal geven, dan zal ik Mohammedanisme volgen, of als de Boeddha-priester hem zijn gezichtsvermogen zal komen geven. Maar laat de God Die hem maakte, de God, iemand is ergens God, want er moet Een zijn; we kunnen geen schepping hebben zonder een Schepper. En er zal een Schepper voor nodig zijn om gezichtsvermogen in deze ogen te scheppen. Hij was twintig jaar blind geweest door naar de zon te kijken, denkend dat hij naar de hemel zou gaan als hij het deed. De man deed dat onwetend." Ik zei: "Wat zouden u Boeddha-priesters doen? U zou gewoon zijn manier van denken veranderen. U zou zeggen dat hij verkeerd is." Zij aanbidden hun overleden voorouders. En ik zei: "Nu, u zou denken dat hij . . . u zou zeggen dat hij fout was, maar wat zou u doen? U zou zijn manier van denken veranderen." En ik zei: "Wat zou de Mohammedaan doen? Zijn manier van denken veranderen. De Sikhs, Jaïns enzovoort, hun manier van denken veranderen."

²⁶ Ik zei: "Wij hebben hetzelfde in de Verenigde Staten. De Methodisten willen allen dat alle Baptisten Methodisten worden en de Pinkstermensen willen alle Methodisten nemen en ze Pinkstermensen maken. Het is een verandering van gedachte. Maar dat is niet waar wij het over hebben. Wij hebben het over God, de Schepper." En ik zei: "Zeker zou de Schepper spreken." En nu zou ik dat niet hebben gezegd als dat visioen er niet was geweest, in geen geval. Nu, ik zei: "Nu, als Degene Die . . . laat Hem God zijn, Die hem zijn gezichtsvermogen komt geven." En ik zei: "Nu, ik daag elke priester of Radja of heilige man of welke, wat het ook zou mogen zijn, uit; kom hem zijn gezichtsvermogen geven en ik zal uw filosofie volgen, u hebt een bekeerling gemaakt." En dat was de stilste groep mensen die ik ooit hoorde. Zie? Niemand deed het.

²⁷ En ik zei: "Waarom bent u zo stil?" Ik zei: "De reden dat u het bent, is omdat u het niet kunt doen, en evenmin kan ik het. Maar de God des Hemels, Die Zijn Zoon Jezus Christus opwekte, Wiens dienstknecht wij zijn, heeft mij zojuist een visioen getoond dat de man zijn gezichtsvermogen zal gaan ontvangen." Ziet u? Ik zei: "Nu, als dat niet zo is, dan kunt u mij bevelen uit India te gaan. Maar als het zo is, is ieder van u zijn leven verschuldigd aan Jezus Christus. Ik zou u willen vragen: hoevelen hier zullen uw leven aan Christus willen geven als deze blinde man zijn gezichtsvermogen ontvangt? U ziet uw priesters, niemand komt

hier naar voren. Waarom komen ze niet, als ze u verteld hebben dat hun religie zo groot is, en zo geweldig? Waarom komt er niemand iets zeggen?" Niemand kwam. Ik zei: "Dan, u mensen daar, als u deze blinde man hier ziet staan. . ."

²⁸ En er kwam een dokter naar voren om zijn ogen te onderzoeken. Hij schudde zijn hoofd; hij zei: "Hij is blind."

²⁹ En dus, ik zei: "Zeker is hij blind." Maar ik zei: "Als. . . En als God hem zijn gezichtsvermogen geeft, hoevelen van u zullen Jezus Christus dienen?" En gewoon zo ver als ik kon zien, oceanen van zwarte handen. Wendde me tot de man en zei: "Here Jezus, laat het bekend zijn dat Gij God zijt." De man greep me om de hals en daar zat de burgemeester van Bombay die daar zat, greep hem om de hals, kon zo goed zien als iedereen.

³⁰ Wat is het? Het is—het is eigenlijk een kracht! God is God, en Satan is Satan! Als u niet in een duivel gelooft. . . Toen ik pas begonnen was, ik—liep ik elke dag halsoverkop tegen hem aan. Vertel mij niet dat er geen duivel is, want ik weet wel beter. Ik moet elke dag met hem vechten. Dus ik weet dat er—dat er een duivel is. En je moet getraind zijn wanneer je hem ontmoet. Niet getraind in psychologie, niet getraind in opleiding; maar getraind door de Heilige Geest; Gods kracht in Zijn Woord om het gemanifesteerd te laten worden. Ken uw vijand. O, wat een wrede is hij!

³¹ Wat zou ik hier nu graag willen staan en dat benadrukken, teruggaan door de Bijbel en u een man daar laten zien die er oog in oog mee kwam te staan. Hoe in de strijd tegen de vijand ze zich versterkten door het Woord van God. Noach had er een ervaring mee, en hij wist dat God hem zei dat het zou gaan regenen. En de krachtmeting was aan de gang tussen de wetenschap en het Woord van God: De wetenschap zegt: "Het kan niet gebeuren." God zei: "Het zal gebeuren." Amen.

³² Diezelfde zaak bestaat vandaag. Het zal gebeuren! Het gebeurt ook! Er zijn duivels! Maar Jezus wierp ze uit, en Hij gaf Zijn Gemeente autoriteit om het te doen: "Werp duivels uit in Mijn Naam!" Hij wierp op een dag zeven duivels uit een knappe vrouw. En Hij zei: "Wanneer de onreine geest uit een mens is gegaan, wandelt hij door droge plaatsen, en keert dan terug, zeven andere duivels met zich meebrengend." Nu, dat laat zien dat als de mens van duivels gereinigd was, er iets in hem was dat eruit was gegaan. Er was een duivel uitgegaan! Nu, toen de duivel er uitging, dat God. . . geeft God een gelegenheid om in te trekken. Dus, en wanneer hij er uitgaat, laat de Heilige Geest binnenkomen. Laat het daar niet gewoon bij. Als u dat doet, zich slechts van uw zonden bekeert en doorgaat, dan zult u slechter af zijn dan ooit. Maar laat die plaats waar Satan eens leefde en bewoonde, laat hem vervuld worden met de Heilige Geest van God en dan zult u de kracht van Gods Woord in u hebben,

gemanifesteerd, en zult u duivels uitwerpen. De krachtmeting is aan de gang. De avondlichten schijnen. Gods Heilige Geest is tegenwoordig.

³³ En nu, het is net ongeveer—ongeveer drie minuten tot de tijd dat er op de fluiten zal worden geblazen en het middernacht zal zijn. Dan, als wij dit gebouw verlaten om naar onze verschillende plaatsen te gaan en onze huizen en om buiten te ontmoeten, en om de wereld te ontmoeten, laten we niet gaan zoals we in vroegere tijden hebben gedaan. Laten we gaan in de kracht van Zijn opstanding. Laten we gaan in de Naam van Jezus Christus met een banier hoog opgeheven en met geloof in Zijn Woord om het tweesnijdende zwaard te hanteren, met het schild en de volledige wapenrusting van God aan, om de vijand tegemoet te treden, want hij wordt elke dag sterker en krachtiger. Als de—als de vijand binnenkomt als een vloed, richt de Geest van God een standaard tegen hem op. Als wij aan het einde zijn gekomen van deze dingen die wij . . . en de verborgenheden van God bij ons zijn voleindigd, zien wij uit naar meer kracht, een opname-kracht, om een . . . ergere kracht tegemoet te treden, die de Gemeente zal opnemen en haar de heerlijkheid in zal nemen. We moeten het hebben. Laten we '63 tegemoet gaan met een uitdaging, zoals, wij zijn de dienstknechten van de levende God! En zoals Sadrach, Mesach en Abednego vanouds zullen we niet buigen voor de duivels van deze wereld en deze zaak terugnemen waar we over gesproken hebben, maar laten we de strijd aangaan.

³⁴ Ik voel vanavond, terwijl we luisteren of we die fluiten horen, zoiets als David die vreselijke hete nacht toen hij daar onder die moerbeistruiken lag en de vijand aan het opkomen was. Wat een uur moet het voor David zijn geweest! Wat een tijd voor hem toen hij daar lag! Hij wist niet hoe zich te bewegen, hij wist niet waarmee te gaan, want hij wist dat hij in de minderheid was. Maar ineens hoorde hij het geluid van een wind die door de toppen van de struiken ging. Hij wist dat God vóór hem uitging en hij ging de strijd in. Zo voel ik me vanavond enigszins, na de Boodschap van gisteravond; ik lig in het donkerste uur dat ik ooit in mijn leven onder ogen heb gezien. Ik voel me als Jesaja in de tempel na die engelen te hebben gezien: ik ben een man met onreine lippen en woon onder mensen met onreine lippen. Maar luister, ik—ik ben . . . ik moet het op een of andere wijze tegemoet treden, en voor het enige waar ik op wacht om dat ruisen door de moerbeistruiken te horen om de vijand tegemoet te treden waar het ook is. God help ons om het te doen.

³⁵ En nu denk ik dat het één minuut voor twaalven is. En '62 met al zijn verleden, laten we het voorbij laten zijn.

³⁶ Laten wij nu gaan staan, elk en iedereen van ons. De krachtmeting is aan de gang. Ieder van u . . . Paulus zei: "Vergetende die dingen die in het verleden zijn," al onze fouten van afgelopen jaar, "jaag ik naar het doel van de hoge roeping."

Al mijn fouten die ik heb gemaakt in al deze jaren, vergeef mij ervoor. God, vergeef mij. Gemeente, vergeef mij. En de bediening waarmee ik—ik voel dat ik gefaald heb; God, vergeef mij ervoor. Gemeente, vergeef mij mijn fouten. En ik zal jagen naar het doel van de hoge roeping in Christus Jezus. Wat morgen ook inhoudt, ik weet het niet, maar ik weet Wie 1963 vasthoudt.

³⁷ Laten we onze handen nu tot God opheffen en laten we op onze eigen manier bidden, terwijl we onze bekentenissen belijden en God vragen om ons te helpen door dit volgende komende jaar.

³⁸ Hemelse Vader, terwijl wij hier staan, terwijl vele gedachten in onze harten wegsterven, en over de fouten van afgelopen jaar, en terwijl we de dood van '62 naderen en de geboorte van '63, o God, mogen we één trede hoger op de ladder zijn totdat we Jezus en Zijn programma kunnen zien. Moge iedereen hier, Here, in gebed terwijl het oude jaar wegsterft en de nieuwe geboorte van het nieuwe jaar binnenkomt, moge de zonde en het ongeloof van de oude mens in ons hart wegsterven en de nieuwe geboorte binnenkomen met de 1963 als een ruisende, machtige wind die onze wezens zouden mogen vervullen en ons nieuwe schepselen maken in Christus.

³⁹ Maak ons geschikte dienstknechten. Vergeef ons verleden. Zegen onze toekomst. Leid ons, o Here God, met Uw machtige hand, Jehova. Zegen deze predikers hier. Zegen al de leken, al de bezoekers. Weest Gij met ons, Here. Wij zijn Uw dienstknechten en wij geven onszelf geheel aan u voor 1963 dat de kracht van Uw Geest meer voorrang zou mogen hebben in ons leven en in ons wezen. Help ons, God. Vergeef ons en help ons, bidden we. Doe machtige mannen opstaan! Doe machtige strijders van het geloof opstaan! Open dit jaar, Here, dat verborgen Manna, die Rots onder de rots, opdat wij het programma van God zouden mogen zien. Dek de piramides van ons leven af, Here; plaats de Deksteen, Christus Jezus, op elk en iedereen van ons. Moge Zijn geweldige, heerlijke, heilige zegeningen op ons allen zijn. Moge het vuur van de Heilige Geest op ons komen. Moge de kracht van de opstanding gemanifesteerd worden. God, hoe danken we U vanavond. We zijn de Uwen. Wij geven onszelf volledig aan U, Here.

⁴⁰ Terwijl ik daarheen ga, niet wetend waar of hoe, of wat ik zal doen, vertrouw ik U, Almachtige God, dat U mij, Uw onnuttige dienstknecht, zult leiden, dat ik gebruikt zou mogen worden tot de eer en de glorie van de Almachtige. Sta het toe, Vader.

⁴¹ Ontvang onze gebeden. Zegen onze inspanningen. Genees de zieken en de aangevochtenen, zowel geestelijk als lichamelijk. En maak ons Uw dienstknechten. Wij zijn het leem, U bent de Pottenbakker. Vorm ons, ieder, op Uw eigen wijze, zodat wij bij Christus Jezus zouden mogen passen, als een lid van Zijn

Lichaam. Want we vragen het in Jezus' Naam en ter wille van Hem en ter wille van het Evangelie. Amen en Amen.

[Een broeder spreekt in tongen. Een andere broeder geeft een uitlegging—Red.]

⁴² Dank U, Vader God. Wij danken U voor deze nieuwjaarsvermaning die ons eruit zendt met de hoop en met de troost van te weten dat door het spreken van deze woorden tot deze mannen die het niet wisten, dat de Boodschap waar is, en U vraagt ons om erbij te blijven staan. We zullen alles doen wat we maar weten, Here, om bij U en Uw Woord te blijven staan.

⁴³ Ontvang ons in de Naam van Hem Die ons allen leerde dat wij zo behoorden te bidden: [Broeder Branham en de samenkomst bidden samen—Red.] “Onze Vader, Die in de hemelen zijt, Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Want van U is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in eeuwigheid. Amen.

⁴⁴ De Here zegene u en behoede u. Maar degenen nu die naar hun huizen moeten gaan. . . Nu, het is vijf minuten na, het is vijf minuten in '63. Nu, moge God u zegenen. En—en u die voor het avondmaal wilt blijven, u bent gewoon welkom om te blijven, we zullen blij zijn om u te hebben. Het is geen gesloten avondmaal, het is voor iedere gelovige die in gemeenschap is met Christus. U bent welkom om te blijven en het avondmaal met ons te nemen. En de reden dat we dit doen is omdat dit het eerste is, we beginnen een reis. En Israël, voordat zij op hun reis gingen, doodden zij het lam en aten de bittere kruiden en begonnen aan hun reis. En ik dacht: “Hoe passend is dit vanavond!” Het Lam is gedood, het is toeberaid, het feest, en het is middernacht. Dat is toen ze het aten, weet u, om middernacht. Dus laten we. . . u die bij ons wil blijven en zich wil klaarmaken voor de komende reis die voor ons ligt, we zullen blij zijn u te hebben. God zegene u.

⁴⁵ En u die nu moeten gaan, mogen naar uw huizen gaan, en God zij met u tot ik u weerzie. Amen. De rest van u mag gaan zitten en dan beginnen we met het avondmaal. De zuster zal. . . Goed, meneer.

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar ontmoeten!

Tot w'elkaar ontmoeten aan Jezus voeten; (Tot w'elkaar ontmoeten!)

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar ontmoeten!

God zij met u tot w'elkaar wederzien!

⁴⁶ Laten we het nog eens zingen terwijl we wachten, weet u, voor degenen die naar buiten gaan. Zodat het rustig zou mogen worden, en dan, dit is een erg plechtige zaak. Ik ga hier zo dadelijk iets uit de Schrift lezen dat heel, heel, heel goed is. En nu, laten we het opnieuw zingen:

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot . . .

Laten we gewoon iemand de hand schudden. Als er iets verkeerd is in uw leven, die persoon hier is die u onrecht hebt aangedaan, ga nu naar ze toe en maak het in orde.

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar ontmoeten!

God . . .

Wil de pianiste naar de piano komen alstublieft?

. . . met u tot w'elkaar wederzien!

Tot we . . .

⁴⁷ [Broeder Neville zegt: "God zegene u, broeder Branham."—Red.] Ik leg dit alles in uw handen, broeder Neville. ["Here zegene u. Ik geloof . . . ? . . ."] . . . ? . . .

Tot w'elkaar ontmoeten!

God zij met u tot w'elkaar wederzien!

God zegene u, broeder.

Hij zorgt voor u,
Hij zorgt voor u;
Door zonneschijn of schaduwen,
Zorgt Hij voor u.

Laten we het nog eens zingen.

Hij zorgt voor u,
Hij zorgt voor u;
Door zonneschijn of schaduw,
Zorgt Hij voor u.

⁴⁸ Is dat niet prachtig? Laten we het nog eens zingen terwijl ze rustig worden.

Hij . . .

Sluit gewoon uw ogen.

. . . voor u,
Hij zorgt voor u;
Door zonneschijn of schaduw,
Zorgt Hij voor u.

⁴⁹ Hemelse Vader, we zijn zo blij dat we dat waar hebben bevonden, in onze donkerste uren of door de zonneschijn verlaat Hij nooit en laat Hij nooit in de steek. We zijn daar zo blij om dat wij ons vertrouwen hebben gebouwd op niets minder dan Jezus' Bloed met gerechtigheid. We vertrouwen, Here, niet in de roem van deze wereld. We vertrouwen, we durven niet te vertrouwen

op de lieflijkste bouw, maar leunen geheel op Jezus' Naam. Hoe danken we U, Vader.

⁵⁰ Nu, we staan net op het punt om deel te nemen aan een van de—een van de erg weinige natuurlijke instellingen die U ons naliet. Een ervan was de doop, de andere was avondmaal, en de volgende was voetwassing. O God, wij treden gewoon plechtig toe, wetend dat dit Lam het Paaslam is. De—de grote reis door de wildernis lag vlak voor de kinderen. Het bloed moest eerst op de bovendorpel van de deur aangebracht worden voordat het paaslam genomen kon worden.

⁵¹ God, onderzoek onze harten nu. Is het Bloed daar, Here? Zo niet bidden we dat—dat U het nu op dit moment aanbrengt, onze zonden wegnemend en ze bedekkend, en dat ze van ons gescheiden zullen zijn, Here, de zonden van deze wereld, opdat we heilig en toonbaar mogen zijn voor onze Vader nu als we komen om het—het lichaam en het vergoten Bloed te nemen van ons Lam, Gods Zoon, onze Redder. Onderzoek onze harten terwijl we lezen, Vader, en maak ons dan de Uwe. Want wij vragen het in de Naam van het Lam, Jezus Christus. Amen.

⁵² In het boek van—van Korinthiërs, het 11e hoofdstuk, wil ik een paar verzen lezen, te beginnen bij het 23e vers lees ik dit. Het is Paulus die spreekt tot de Korinthe gemeente.

Want ik heb van de Here ontvangen, hetgeen ik ook u overgeleverd heb, dat de Here Jezus in dezelfde nacht waarin Hij verraden werd, brood nam;

En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neem en eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doe dit tot Mijn gedachtenis.

Evenzo nam Hij ook de beker, en na de maaltijd, nam, de beker, maar na de maaltijd . . .

Pardon. Laat ik het opnieuw lezen.

Evenzo nam Hij ook de beker, en na de maaltijd, en zeide: Deze beker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed; doe dit ter gedachtenis, zo dikwijls als gij dit drinkt, tot Mijn gedachtenis.

Want zo dikwijls als gij dit brood eet en deze beker drinkt, zo verkondigt gij de dood van de Here totdat Hij komt.

Daarom, wie op onwaardige wijze dit brood eet of de beker des Heren drinkt, zal schuldig zijn aan het lichaam en het bloed des Heren.

Dus laat de mens zichzelf beproeven en laat hij zo eten van het brood en drinken van de beker.

Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heren.

Daarom zijn er velen ziek en zwak onder u, . . . velen slapen.

Want als wij onszelf zouden oordelen, zouden wij niet geoordeeld worden.

Maar wanneer wij geoordeeld worden, worden wij van de Here getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld zouden worden.

Daarom, mijn broeders, als gij samenkomt om te eten, wacht op elkander.

En als iemand honger heeft, laat hij thuis eten, opdat gij niet tot een oordeel samenkomt. En het overige zal ik regelen wanneer ik kom.

⁵³ Als ik hieraan denk, de allerplechtigste tijd! Er staat ook geschreven dat toen dit avondmaal voor het eerst gegeven werd, en de voetwassing. . . die we vanavond moeten laten vervallen omdat we geen water hebben. Het water is helemaal afgesloten en vanavond beschikten we niet eens over de toiletvoorzieningen, omdat ze het gewoon zo goed als ze konden aan elkaar moesten koppelen zodat we vanavond deze dienst konden hebben. Maar we zullen doen zoals zij het deden, zei, ik geloof dat Lucas het zei: “dat ze een loflied zongen en weggingen.” Maar weet u wat dit voorstelt? Weet u dat in het begin toen dit gebruik voor het eerst werd gesteld in Israël, daar in Egypte, waren ze op weg naar het beloofde land. En zo voelen wij ons vanavond, dat we op weg zijn naar het beloofde land. En de reis ligt voor ons.

⁵⁴ En ze hadden een teken, dat wanneer de doodsengel voorbijkwam, dat er bloed aan de deur moest zijn, of de oudste zoon of het oudste kind stierf in het huis. De gedachte was, en de werkelijke betekenis was: eerst het bloed aan te brengen. Hebt u opgemerkt hoe Paulus het hier stelde? “Als iemand onwaardig eet, eet en drinkt hij oordeel over zichzelf, niet onderscheidend het lichaam des Heren,” wat hetzelfde betekent, dat dood, geestelijke dood, op de persoon rust die onwaardig deel zou nemen aan het avondmaal des Heren. Dat zou zijn: buiten te drinken en tekeergaan en leven als de wereld en naar de tafel des Heren komen. Dat behoren we niet te doen. Nu, laten we onze harten reinigen en onze handen reinigen van. . . en onze gedachten van boze gedachten opdat we eerbiedig en heilig naar de tafel des Heren mogen komen, daar we weten dat we onszelf verbinden met ons Offer, Christus Jezus, Die onze enige redding is.

⁵⁵ En nu, vanavond, de wijze waarop we dit doen, is dat één van de ouderlingen hier staat, broeder Zabel. En ik denk, broeder Zabel, vanavond, als u eerst vanaf het podium zou oproepen, zodat deze mensen van het podium kunnen komen en uw eerste rij hier vormen, als u wilt. Nu, broeder Zabel zal u de weg

wijzen in een paar ogenblikken, zodra we de zegen geven over het avondmaal.

⁵⁶ Dit koosjere brood is gemaakt door Christenen. Het is ongezuurd brood. En als u het zult opmerken, als u het in uw mond doet, is het erg ruw, om bitter te zijn. Het is gekreukt en gebroken, verminkt, dat betekent het gebroken, verbrijzelde lichaam van onze Here Jezus. O, wanneer ik er zelfs maar aan denk, schijnt mijn hart een slag over te slaan! Wanneer ik eraan denk dat Hij werd verminkt en verbrijzeld en geslagen, de onschuldige Zoon van God! Weet u waarom Hij dat deed? Omdat ik schuldig was. En Hij werd mij, een zondaar, opdat ik door Zijn Offer aan Hem gelijk zou mogen worden, een zoon van God. Wat een Offer!

Laten we onze hoofden buigen.

⁵⁷ Allerheiligste God, als ik in deze kleine metalen schotel vanavond dit brood vasthoud, dat het verbroken, verminkte, verbrijzelde, geslagen lichaam van onze Here voorstelt, waar die profeet het uitriep: "Hij werd om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheid verbrijzeld; de kastijding van onze vrede was op Hem en door Zijn striemen werden wij genezen." O, hoe gedenken we dat, Here! Als ik me vanavond aan dat Offer verbind, en dit gehoor evenzo, Here, aan het Offer, mogen we onze Here gedenken, Zijn dood en Zijn geseling en alles waar Hij doorheen ging voor ons als we dit brood in onze mond nemen. God, we zijn een onwaardig volk, we zijn niet geschikt voor zoiets heiligs, dus laat Uw heiligheid, Here, Uw tegenwoordigheid en Uw Bloed, onze harten reinigen. En als we het aannemen, mogen we ons in onze gedachten voornemen om Hem voortdurend dag en nacht te dienen, al de dagen van ons leven. Heilig nu dit brood voor dat waarvoor het bedoeld is. Wij vragen in Jezus' Naam. Amen.

⁵⁸ En ik hou dit in mijn handen, als dertig...ongeveer drieëndertig jaar van dienst ik mijn Here heb gediend, en ik schaam me voor mezelf. Maar ik denk: wat zou ik doen als ik twee letterlijke druppels van Zijn Bloed in mijn hand hield vanavond? Wat zou ik ermee doen? Maar weet u, ik heb in mijn handen vanavond, in Zijn ogen, iets groters gehad, het is de aankoop van Zijn Bloed, Zijn Gemeente. Dus wanneer ik dit vasthoud, het sap van deze druiven, denk ik daaraan. Hij zei: "Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot Ik het opnieuw met u drink in Mijn Vaders Koninkrijk." Merk dan op, dat nadat de oorlog van zonde voorbij is, het eerste wat we doen wanneer wij de andere kant bereiken, is het avondmaal nemen, het avondmaal des Heren.

⁵⁹ En laten we nu onze hoofden buigen terwijl we deze wijn zegen. Onze hemelse Vader, als ik bedenk, terwijl ik deze wijn hier vasthou die het Bloed van Jezus vertegenwoordigt, hoe dat

door dat vloeiende Bloed mijn zonden weg zijn. Ze zijn in de Zee van Vergetelheid geworpen en om niet meer gedacht te worden. En met dit Bloed, een stervende jongen lag een dag ginds in een ziekenhuis en U redde mij. O God, hoe dank ik U, Here. En mij dan de opdracht gaf, door de Heilige Geest, om de mensen naar Golgotha te leiden en hen de weg naar Huis te wijzen. Dank U, Vader. En heilig nu deze wijn voor waarvoor hij bedoeld is. En moge iedere persoon die vanavond aan dit sacrament deelneemt geestelijke en lichamelijke kracht ontvangen voor de reis die voor ons ligt. Want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

[Het avondmaal wordt bediend aan de samenkomst. Leeg gedeelte op de band—Red.]

⁶⁰ Om hier te staan en de gezinnen eraan te zien komen, en zo zal het zijn een dezer dagen, gezin voor gezin, rij voor rij, groep voor groep, één voor één. Wanneer we Hem ontmoeten, wat een tijd zal dat zijn wanneer al het menselijk leven dat op de aarde is geweest, dat in Hem geloofd heeft en op Hem vertrouwd heeft, daar op die Dag zal samenkomen. Zal het niet wonderbaar zijn? [De samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

⁶¹ We moeten de voetwassing vanavond achterwege laten vanwege het water. Wij hebben momenteel niet voldoende voorzieningen, en ze zullen vrij binnenkort in orde gemaakt zijn, vertrouwen we. Ze boeken goede vooruitgang en werken snel aan de nieuwe tabernakel. Ergens denk ik dat dit heel toepasselijk is, om avondmaal te houden op de eerste van het jaar zoals dit, deze tijd van de dag.

⁶² Nu, u die van buiten de stad bent, rij morgen heel voorzichtig als u naar huis gaat. Moge God met u zijn. En u hier van het thuisland, dichtbij, God zij met u en helpe u. En nu, zo de Here wil, en ik moet vertrekken voor deze volgende samenkomst die eraan komt in Arizona, en dan, als God het wil, zal ik weer bij u terug zijn voor de *Zeven Zegels* en net zoals ik beloofd heb. Ik wens zeker uw gebeden. Ik heb u heel erg nodig, dus vergeet niet voor me te bidden. En moge alles goed gaan voor u. En ik waardeer zeker uw aanwezigheid en hoe u hebt geluisterd naar wat ik heb gezegd in het Evangelie. Ik geloof dat we nu een overgang doormaken. En ik ben, ik dank u voor uw vriendelijkheid.

⁶³ En velen van u rijden mijlen en mijlen om te komen luisteren naar een eenvoudig persoon als mij die het Woord van God probeert te brengen. Ik ben er zeker van dat het iets meer was dan dat waar u naar bent komen luisteren dan alleen mij, omdat ik niets heb dat ik zou kunnen presenteren. Ik ben ongeschoold, geen persoonlijkheid, nergens niets aan mij. Als ik dan mensen honderden en honderden mijlen zie rijden en hier staan en hier wachten, twee uur in de morgen, was het niet voor iets dat ik had. Het is Christus. Ik ben zo blij dat u Hem liefhebt. En ik heb

Hem ook lief. En samen hebben wij Hem lief. En omdat we Hem liefhebben, zullen we nooit van elkaar hoeven gaan. Misschien gaan we heel eventjes hier uit elkaar naarmate de tijd doorgaat, maar we zullen weer samen zijn. Het is mijn ambitie geweest om alleen te proberen mensen naar die plaats te leiden.

⁶⁴ En nu bij het beginnen van een nieuw jaar wil ik u niet “gelukkig nieuwjaar” zeggen; ik wil dit tot u zeggen: “God zegene u.” En als Hij dat doet, is dat alles wat u nodig zult hebben voor het komende jaar. En ik vertrouw erop dat Hij het zal doen.

⁶⁵ En ik zal, door Zijn genade, we gaan proberen dit komend jaar, als Hij mij zal sparen, u spaart, door Zijn genade hoop ik dat ik volgend jaar een betere voorganger ben dan ik dit jaar ben geweest, hoop dat ik een betere dienstknecht voor Christus ben. Ik zal hard mijn best doen om dichter, meer getrouw proberen te leven, om de Boodschap te brengen net zoals Hij mij geeft, zal ik het u brengen, zo goed als ik kan, niets achterhouden wat Hij zou willen dat ik u geef. Ik zal alles doen wat ik maar weet te doen. En ik weet dat u zich net zo voelt. U—u voelt of dat we nu allemaal samen willen werken, want de avondlichten zijn zeker zwak aan het worden en de zon is al ver heen aan het ondergaan. De aarde is aan het afkoelen, dat weten we, geestelijk gesproken, de kerk is aan het afkoelen, en de opwekking is voorbij. We weten niet wat er vervolgens komt, maar we zullen God ervoor vertrouwen, wat het ook is. En nu als we soms . . .

⁶⁶ Ik wil dat u onthoudt dat de tabernakel hier een van de beste voorgangers heeft die er in de wereld is, broeder Orman Neville, een godvruchtig man, een goed man. En als, in mijn afwezigheid heeft broeder Neville de volledige leiding, precies alsof ik hier zou zijn. Beheerders, diakenen enzovoort blijven gewoon in hun ambt precies zoals dat ze het doen. En dit is ons hoofdkwartier. Dit is waar we—we—we gestationeerd zijn, hierzo. Billy Paul zal niet bij me zijn daarginds, alleen maar voor de samenkomst, hij zal hierheen terugkomen. De zaken en alles worden hierzo precies nog net zo beheerd. Gewoon daarheen te gaan, dat betekent niet dat ik jullie verlaat. Ik ga gewoon, u begrijpt het wel, het is gewoon een visioen. Ik weet niet wat het betekent. Ik vertrouw erop en geloof ook dat het de hele Gemeente ten goede zal zijn. En ik weet dat het beter zal zijn voor ons allemaal als we de leidingen van de Here volgen. Dat is alles wat we weten te doen. Het is niet gemakkelijk voor mij. Ik herinner me nog een keer eerder dat ik van de gemeente hier weg moest gaan. Sommige van u oudgedienden herinneren zich dat, hoe ik het gewoon niet kon doen! Ik hou van mensen.

⁶⁷ Toen ik een kleine jongen was, werd ik niet geliefd; niemand gaf om mij toen ik een kind was, en ik . . . toen ik ontdekte dat iemand van me hield, ik—dacht ik: “Ik wil wel voor ze sterven.” En nu, omdat iemand van je houdt, iemand die erom geeft. Ik beklom eens een paal en mijn haak gleed uit, op een oude cederen

paal, en de knoop zat heel hoog, en ik raakte hem met mijn spoor en ik werd omgedraaid, viel ongeveer vijf meter en haakte aan mijn arm. Een dame schreeuwde, en ze klopte zichzelf een beetje zo. Ik heb die dame altijd aardig gevonden, ze gaf om mij. Ze was iemand die erom gaf. En ik heb altijd gedacht: "Iemand die om me gaf, ik hou van ze."

⁶⁸ En een tijdje geleden hier was ik in de binnenstad; ik dacht aan de dagen van vroeger en wat God voor mij heeft gedaan, en ik waardeer het zeker. En ik dank u voor uw liefde en gemeenschap. En ik zou nooit proberen u verkeerd te leiden. Het zal altijd de juiste weg zijn, naar mijn beste weten. En u bent er mijn getuige voor, ik zei nooit iets over mezelf, het is altijd Jezus Christus geweest. Zie? Zie? Ik probeerde zo dicht mogelijk bij Zijn Woord te blijven als ik maar wist om te blijven, om u te leiden en u te gidsen naar deze plaats.

⁶⁹ En ik draag u nu op in de handen van broeder Neville, eerst in de handen van God, en dan in de handen, zorg van broeder Neville, om voorganger te zijn voor de gemeente en over het erfdeel te waken totdat ik deze samenkomst kan hebben en weer naar u terug kan komen. Ik vertrouw erop dat ik u tegen die tijd een geweldige openbaring van God kan brengen die ieder hart zal verheugen en de Gemeente van God zal verheerlijken.

⁷⁰ Wij nemen gewoonlijk avondmaal. En ik wil niet meer zeggen, u weet hoe ik me voel. En ik denk dat het lied dat we nu zouden moeten zingen: *Mijn geloof ziet op naar U, Gij Lam van Golgotha*. En terwijl we staan en het zingen, laten we elkaar de handen schudden en zeggen: "God zegene u."

Mijn geloof ziet op naar U,

⁷¹ Zegene u mijn broeder. God zegene u zuster. God zegene u zuster.

Goddelijke . . .

God zegene u broeder.

. . . Redder.

Nu, . . .

. . . ? . . .

. . . geheel de Uwe zijn!

Laten we nu onze handen naar Hem opheffen.

Mijn geloof ziet op naar U,

Gij Lam van Golgotha,

Goddelijke Redder;

Nu, hoor mij terwijl ik bid,

Neem al mijn schuld weg,

O laat mij vanaf deze dag

Geheel de Uwe zijn!

⁷² "Tot w'elkaar ontmoeten!" Laten we zingen: *Tot w'elkaar wederzien*. Iedereen nu, zing mee.

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!
Tot w'elkaar ontmoeten aan Jezus' voeten;
Tot w'elkaar ontmoeten!

...?...

... zij met u tot w'elkaar wederzien.
Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!
Tot w'elkaar ontmoeten aan Jezus' voeten; (Tot
w'elkaar ontmoeten!)
Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!
God zij met u tot w'elkaar wederzien!

Laten we nu onze hoofden buigen.

⁷³ Broeder Neville, waarom laat u ons niet heen gaan in gebed?
God zegene u.

DE KRACHTMETING DUT62-1231
(The Contest)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op maandagavond 31 december 1962 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org